

3. Do trzeciego stopnia szkodliwości dla zdrowia lub szczególnej uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,
- 2) w warunkach narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości w zakresie od 0,1 do 300.000 MHz w strefie zagrożenia.

4. Do trzeciego stopnia zalicza się również szczególnie niebezpieczne prace:

- 1) na wysokości powyżej 2 m i w wykopach o głębokości poniżej 2 m, uznane za niebezpieczne w przepisach o bezpieczeństwie i higienie pracy,
- 2) związane z wytwarzaniem, stosowaniem, magazynowaniem, transportowaniem gazów i materiałów wybuchowych,
- 3) wewnątrz zbiorników, aparatów, kanałów, studni itp., których wykonywanie wymaga specjalnego zezwolenia,
- 4) przy urządzeniach elektroenergetycznych znajdujących się pod napięciem powyżej 220 V, wykonywane zgodnie z przepisami o bezpieczeństwie pracy w energetyce,
- 5) związane z załadunkiem i rozładunkiem paliw płynnych oraz ich transportem,

6) w kontakcie z materiałem zakaźnym albo chorymi zakaźnie ludźmi lub zwierzętami,

7) w kontakcie z ludźmi chorymi na choroby psychiczne lub upośledzonymi w znacznym stopniu,

8) w kontakcie ze skazanymi zatrudnionymi w przywieziennych zakładach pracy,

9) pod ziemią lub pod wodą.

5. Do czwartego stopnia szkodliwości dla zdrowia zalicza się prace wykonywane z benzydyną, alfa- i beta-naftyloaminą, chlorkiem winylu oraz innymi czynnikami o anologicznym jak te substancje działaniu, jeżeli zostanie to uznane przez instytut medycyny pracy.

§ 2. 1. Prace określone w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 pkt 1–3 uważa się za wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uzasadniających przyznanie dodatku, jeżeli w środowisku pracy przekroczone są najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia określone w odrębnych przepisach lub inne obowiązujące normy higieniczno-sanitarne.

2. Pomiary czynników szkodliwych dla zdrowia, o których mowa w ust. 1, dokonywane są przez laboratoria Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz inne laboratoria upoważnione przez właściwych terenowo państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych.

449

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 30 lipca 1996 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu zwrotu należności celnych pobranych od towarów przywiezionych z zagranicy i zużytych przy wyrobie towarów wywiezionych w obrocie towarowym z zagranicą.

Na podstawie art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312 oraz z 1995 r. Nr 85, poz. 427 i Nr 87, poz. 434) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 19 czerwca 1996 r. w sprawie trybu zwrotu należności celnych pobranych od towarów przywiezionych z zagranicy i zużytych przy wyrobie towarów wywiezionych w obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 71, poz. 344) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Z wyjątkiem określonym w ust. 2, do postępowania o zwrot należności celnych, wszczętych

i nie zakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do sytuacji z okresu poprzedzającego wejście w życie niniejszego rozporządzenia termin do złożenia wniosku o zwrot należności celnych wynosi 30 dni od dnia wywozu towarów.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 12 lipca 1996 r.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą:

J. Buchacz